

عنوان مقاله:

مقاصد انسانی شریعت در فقه امامیه

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 13، شماره 35 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهدی شوشتری - دانش آموخته دکتری فقه و مبانی حقوق و عضو هیئت علمی مجتمع آموزش عالی شهید محلاتی

حسین ناصری مقدم - دانشیار گروه فقه و مبانی حقوق دانشگاه فردوسی مشهد

حسین صابری - استاد گروه فقه و مبانی حقوق دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

مقصد‌های شریعت از موضوعات مهمی است که مبانی آن در قرآن و دیگر منابع فقه مطرح شده است؛ نظریه ای که با نفوذ در اجتهاد یکی از عوامل پویایی و اثبات کارآمدی آن به شمار می رود. مقاصد شریعت تقسیم بندی های فراوانی دارد، از جمله: تقسیم به ضروریات، تحسینات، احتیاجات و نیز تقسیم به حوزه های چهارگانه که شامل مقاصد مربوط به فرد، خانواده، امت و انسان می شود. آنچه در این نوشتار مطرح می شود، مقاصد انسانی شریعت است. اسلام در کنار نگاه ویژه ای که به مومنان و مسلمانان دارد، مقاصد انسانی را نیز جدای از دین و مسلک مردم مد نظر قرار داده است. حفظ نفس، حفظ عقل، حفظ آبرو، حفظ نسب، حفظ امنیت، اقامه عدل، نوع دوستی، تحقق جانشینی عام انسان در زمین، محقق کردن صلح جهانی و احترام به شرافت ذاتی انسان، اهداف انسانی هستند که شارع از وضع قوانین مد نظر داشته است.

کلمات کلیدی:

مقاصد شریعت، مقاصد انسانی، مقاصد انسانی شریعت، مقاصد شریعت در فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038289>

